

sen af den Kapital, Landarbejderen selv bør være i Besiddelse af for at komme i Betragtning til Statshjælp, og i Spørgsmaalet om, naar Forrentningen af Laanet skal tage sin Begyndelse. Til de Betragtninger, som have ledet Mindretallet til paa disse Punktter at stille sig fra Flertallet, har man i alt væsentligt kunnet slutte sig og kan her indskrænke sig til at henvisse til, hvad der i saa Henseende er anført i Kommissionsbetænkningen, der findes høstrøkt som Bilag. Med Hensyn derimod til den Stilling, som Husmandskreditforeningerne efter Planen vilde komme til at indtage som ordnende den finansielle Side af Sagen og som varetagende Statskassens Interesser, har man ligesom det andet Mindretal maattet nære Betænelighed ved at følge Planen. Man stønner ikke rettere, end at Statskassen, naar den engagerer sig med ikke ubetydelige Beløb i 2den Prioritetslaan op til 4 Femtedel af Ejendommens Værdi, ikke kan overlade Varetagelsen af sine Interesser til Pengeinstitutter, indenfor hvis lovbestedte Opgave denne Gerning ikke falder, og hvis Interesser endog kunne komme til at kollidere med Statskassens paa det omhandlede Omraade. Men kan man saaledes ikke give Kreditforeningerne den fremstødte Stilling, som er foreslaaet i Kommissionens Plan, saa er der dog paa den anden Side intet til Hinder for at søge Kreditforeningernes Medvirkning indenfor de naturlige Grænser for deres Virkeomraade. I Lovforslaget søges denne Medvirkning naaet derigennem, at det gøres til Betingelse for Opnaaelsen af Laan af Statskassen, at Landarbejderen har erholdt Tilsgaen fra Kreditforeningen om Laan paa 1ste Prioritet af mindst Halvdelen af Ejendommens Laaneværdi over for Statskassen (Lovforslagets § 7), hvorhos der i Lovforslagets § 12 tillægges Kreditforeningen Ret til at hvide Laanet paa billige Afdragnings- og Forrentningsvillkaar.

Disse Vilkaar ere i Lighed med, hvad der kan ses i Henhold til Lov af 24de April 1896, hvorved Indenrigsministeren bemyndiges til at stadfæste Endringer i de bestaaende Kreditforeningers Statutter, fastsatte saaledes, at en Del af Laanet, nemlig $\frac{1}{3}$ af Laaneværdien over for Statskassen, henstaar afdragsfrit, medens Resten af Laanet amortiseres i ca. 45 Aar. I øvrigt ere Vilkaarene stillede saaledes, at den aarlige Ydelse af Laanet hos Kreditforeningen, naar Ejendommens Værdi naar Maksimum, 4,000 Kr., og Kreditforeningslaanet altsaa andrager 2,000 Kr., udgør 81 Kr. 27 Ø., der udfommer saaledes:

$\frac{3}{8}$ pCt. (nemlig $\frac{3}{2} + \frac{1}{6}$)	af 1,300 Kr.	47 Kr. 67 Ø.
$\frac{4}{6}$ pCt. af 700 Kr.		33 — 60 —
		81 Kr. 27 Ø.
Af Laanet hos Statskassen, der i det benyttede Eksempel andrager 1,200 Kr., svares i aarlig Rente $\frac{3}{4}$ pCt.		
		39 — " —
		120 Kr. 27 Ø.

Naar Laanet af Statskassen, som foreslaaet i § 13, henstaar afdragsfrit i 45 Aar, andrager den aarlige Ydelse, som Landarbejderne i dette Tidrum har at svare af den i Ejendommen indestaende Prioritetsgæld, det anførte Beløb af 120 Kr. 27 Ø. Med det 45de Aar vil den amortisable Del af Kreditforeningslaanet være afbetalt og Gælden til Kreditforeningen være nedbragt til 1,300 Kr., medens Statslaanet endnu andrager 1,200 Kr., og den samlede aarlige Ydelse bliver derefter efter Forslaget 119 Kr. 67 Øre, der udfommer saaledes:

Af Kreditforeningslaanet (1,300 Kr.) som hidtil	47 Kr. 67 Ø.
af Statslaanet (1,200 Kr.)	
6 pCt.	72 — " —
	119 Kr. 67 Ø.

hvorved Statslaanet vil være afbetalt i ca. 70 Aar fra Laanets Stiftelse. Det vil ses, at man ved den her foreslaaede Ordning af Forrentnings- og Afdragningsvillkaarene opnaar for Kreditforeningslaanets Vedkommende at holde sig indenfor de nugældende Lovregler og med Hensyn til Statslaanet at simplificere Regnskabsførelsen i væsentlig Grad, idet denne i de første 45 Aar kun omfatter Renteydelse og i de sidste 25 Aar, i hvilke der tillige svares Afdrag, dog angaar Afdrag, der ere af nogen Betydning.

Naar Forholdet til Kreditforeningerne indskrænkes som anført, bliver Amts-kommissionernes Stilling ganske naturligt mere fremstødt. Tyngdepunktet for Bedømmelsen ikke alene af den paagældendes personlige Kvalifikation, men ogsaa af Jordloddens Værdi og Hensigtsmæssigheden af de projekterede Bygningsarbejder og Ejendommens Forsyning med Besætning og Inventarium, kommer til at ligge i Kommissionen. Ogsaa Tilsynet med Loddernes forsværgede Drift og Bygningernes Vedligeholdelse paahviler Kommissionerne, der som Følge heraf blive permanente Institutioner.